

Komentar Evandjelja: Radost jer Krist živi u nama

Evandjelje utorka V. Vazmenog
tjedna i komentar.

Evandjelje Iv 14, 21-26a

Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati.«

Kaže mu Juda, ne Iškariotski:

»Gospodine, kako to da ćeš se očitovati nama, a ne svijetu?«

Odgovori mu Isus: »Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i

kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.

To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.

.....

Komentar

U potpunosti uronjen u Posljednju večeru, gdje sve govori o ljubavi (pranje nogu, ustanovljenje Euharistije, nova zapovijed), Isus svojim apostolima želi jasno staviti do znanja da kad koristi tu riječ Ljubav, ne razgovaraju o nečemu apstraktnom. Ne govori jednostavno, kao što ponekad možemo pomisliti, o

dobronamjernim ili nježnim osjećajima.

Kristova ljubav je nešto vrlo ozbiljno. Zapravo je to najozbiljnije što postoji. Iz tog razloga, Gospodin nam želi ostaviti dobro ucrtani način uzvraćanja i način na koji možemo pronaći istinsku radost. Kao što Romano Guardini kaže, „radost živi unutra, tiho, s dubokim korijenima. To je sestra ozbiljnosti; gdje je jedno, tu je i drugo ”.

A da bi tu ljubav shvatio ozbiljno, tako da ona ne ostaje u pukim namjerama, Isus koristi dvije ključne riječi: prihvatiti i držati se njegovih zapovijedi.

Što je prihvaćeno? Nešto što ne dolazi od nas, nešto što ne ovisi u potpunosti o našoj volji. Ovaj nam glagol pomaže shvatiti da zapovijedi nisu nametanje, već dar koji je pozvan biti prihvaćen.

Postoji stvarnost koja je najvažnija za kršćanski život, ali koja se u našoj svakodnevnoj borbi može zamagliti: primat milosti, svijest da u našem odnosu s Bogom svaki naš korak nije ništa drugo nego odgovor na njegovu inicijativu. Stoga, prvo što moramo učiniti je otvoriti ruke i prihvatiti taj dar.

I što je to što spašava? Što je vrijedno, što je važno, što ne želimo izgubiti. Isus nas uči da su njegove zapovijedi blago koje smo pozvani čuvati. Ali vjera i ljubav čuvaju se onoliko koliko se prenose, utoliko što pokušavamo učiniti da taj plamen gori i u drugim srcima.

Na kraju ovog odlomka dan nam je ključ za ozbiljno shvaćanje Kristove ljubavi: okretanje Duhu Svetom. On je Ljubav u osobi. Dok se odnosimo s Njim, znat ćemo kako provesti u djelo Gospodinove riječi, bez obzira na prisutnost ili odsutnost osjećaja

ljubavi. Na taj će nas način Otac
voljeti i neprestano ćemo piti iz
izvora radosti.

Luis Miguel Bravo / Photo: Leon
- Unsplash

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-quinta-
semana-pascua/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-quinta-semana-pascua/) (30.03.2026.)